

Csapó Benő (1953) professor emeritus a *Szegedi Tudományegyetemen*. A *Magyar Tudományos Akadémia Közoktatás-fejlesztési Kutatási Programjának* vezetője (2020-) és *Közoktatási Elnöki Bizottságának* elnöke (2022-).

Kémia-fizika szakos középiskolai tanári oklevelet 1977-ben szerzett a József Attila Tudományegyetemen. 1979-ben egyetemi doktori, 1985-ban kandidátusi fokozatot szerzett, 1996-ban habilitált, 2002-ben elnyerte az MTA doktora címet. Teljes szakmai pályafutása a szegedi egyetemhez kötődik, először tudományos asszisztensként (1976) dolgozott, majd tudományos segédmunkatársi (1977), tanársegédi (1979), adjunktusi (1982), docensi (1988) és egyetemi tanári (1997) kinevezést kapott; 2023 óta professor emeritus.

A Pedagógiai Tanszéket 1995-1999 és 2006-2014 között, Oktatásméлет Tanszéket 2014-2015-ben az vezette, majd 2014-ben megalapította a Neveléstudományi Intézetet, amelynek 2017-ig volt a vezetője. 2003-ban a vezetésével kezdte meg működését a Neveléstudományi Doktori Iskola, amit 2022-ig irányított. 2001-től 2022-ig vezette az MTA-SZTE Képességfejlődés Kutatócsoportot, és 2003-tól az általa alapított *Oktatásméleti Kutatócsoportot*.

A *Brémai Egyetemen* Humboldt ösztöndíjas kutatóként dolgozott 1989-ben, 1994-95-ben pedig Stanfordban, a *Center for Advanced Study in the Behavioral Sciences* meghívott kutatója volt.

Több nemzetközi kutatási programban vett részt. 1988-91-ben a matematikatanulást vizsgáló projekt (*Center for Human Growth and Development, University of Michigan*) magyarországi munkáinak irányítója, 1997-99 között a demokratikus gondolkodás fejlesztésével kapcsolatos program (*Institute for Educational Inquiry, University of Washington*) résztvevője volt. 2000-2004 között tagja volt az OECD PISA keretében a problémamegoldó gondolkodás, majd 2009-13 között a dinamikus problémamegoldás vizsgálatát kidolgozó munkacsoportoknak. 2009-10-ben az *Assessment and Teaching of 21st Century Skills* (Cisco, Intel, Microsoft) programban a *Working Group on Technological Issues* vezetője. 2012-2015 között a *Strategies for Assessment of Inquiry Learning in Science* c. EU FP7 projekt tartalmi kereteket kidolgozó munkacsomagját irányította. 2005-14 között a *PISA Governing Board* tagja, 2008-14 között alelnöke volt.

1990 óta tagja az *MTA Pedagógiai Bizottságának*, 1991 óta a *Magyar Pedagógia* c. folyóirat főszerkesztője. 2002 óta az *MTA Közoktatási Elnöki Bizottságának* tagja, 2017-2021 között társelnöke. Az első konferencia elnökeként vezető szerepet vállalt a 2001 óta évente megrendezett *Országos Neveléstudományi Konferencia* elindításában. A *Learning and Instruction*, az *International Journal of Educational Research*, a *Thinking Skills and Creativity*, a *Cambridge Journal of Education*, az *Educational Assessment*, a *Journal of Education for Teaching*, a *Technology, Knowledge and Learning*, a *Journal of Dynamic Decision Making* és a *European Journal of Psychology of Education* c. folyóiratok szerkesztőbizottságának volt illetve jelenleg is tagja. A *European Association for Research on Learning and Instruction* kétszer (1997-ben és 1999-ben) választotta vezetősége tagjává. A 2007-ben Budapesten megrendezett *12th Biennial Conference for Research on Learning and Instruction* elnöke volt.

Fő kutatási területei a kognitív fejlődés, az ismeretek közvetítésének és a képességek fejlesztésének integrálása, a tudás szerveződése, pedagógiai értékelés és technológia alapú tesztelés. A *Diagnosztikus mérések fejlesztése* c. program szakmai vezetője volt 2009-től 2015-ig, melynek keretében elkészült az eDia online tesztplatform és feladatbank.

Fontosabb könyvei: A kombinatív képesség struktúrája és fejlődése (Akadémiai Kiadó, 1988), Kognitív pedagógia (Akadémiai Kiadó, 1992), A képességek fejlődése és iskolai fejlesztése (Akadémiai Kiadó, 2003), Tudás és iskola (Műszaki Kiadó, 2004). Szerkesztésében jelentek meg Az iskolai tudás (Osiris, 1998), Az iskolai műveltség (Osiris, 2002) és a Mérlegen a magyar iskola (Nemzeti Tankönyvkiadó, 2012) c. könyvek, társszerkesztője volt a *Teaching and learning thinking skills* c. kötetnek (Swets & Zeitzinger, 1999) és a diagnosztikus értékelés tartalmi kereteit bemutató kilenc kötetnek (2011-2015). Szakmai publikációinak száma több, mint 500, a munkáira való független hivatkozások száma meghaladja az 5000-et.

1997-ben Széchenyi Professzori Ösztöndíjat kapott, 2015-ben Prima Primissima díjjal tüntették ki, 2016-ban Szeged, 2017-ben Szentgál díszpolgárává választották. 2019-ben megkapta Helsinki Egyetem díszdoktori címét, 2022-ben tagjai közé fogadta az *International Academy of Education*.